

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Avgvstinvs

In Qvo Genuina sententia S. Avgvstini de humanæ naturæ stantis, lapsæ,
puræ statu & viribus eruitur & explicatur

Jansenius, Cornelius

Lovanii, 1640

23. Notitiæ verae Theologicae limites in se fixit Augustinus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13673

Ex quo profecto magnitudo sancti Augustini multo splendidius enitescit. Si enim à nonnullis de sancto Thoma rectè dictum est, quot articulos, tot ejus esse miracula; quot miraculis ille tandem claruisse dicendus est, qui sanctum Thomam tot miraculorum patratores fecerit? Nihil hinc invidiam cuiusquam, vel ne sanctus Thomas succenseat mihi, pertimescendum puto, qui quantum sanctissimo Augustino antecessori ac magistro suo debeat, facilius ipsemet forsan pro humilitate sua, quam quispiam alius amator ejus ardentior, quam prudentior, fateretur. Quasi verò in Ecclesia Catholica, quæ antiquorum Patrum autoritate nutrita, fidem concipit, multitudinem contrahit, obtinet vetustatem, & roborat Religionem, non hoc in primis magistros eius, Doctoresque commendaret, quòd antecessorum vestigijs insistentes;

illud ipsum in expositione fidei imitentur, quod in ipsa fide sacratum est: ubi omnis innovatio suspecta, periculosa, perniciosa est. Hoc verò sibi laudi ducere præclarum; non si supra ruinofam opinionum fluctuantium arenam, novas doctrinæ quasi subtilioris & accuratioris macerias extruas: sed si solidissimis antiquorum fundamentis, quos toties probavit columna veritatis Romana Ecclesia, altiore molem imponas; illa ruderibus Philosophiæ, novarumque opinionum obruta denudes, magis publicæ discipulorum securitati, quam privata gloriæ consulendo. Hanc laudem qui sancto Thomæ surripere volunt, potissimam ex ejus doctrina margaritam avellunt, alterumque fulcrum longè firmissimum subtrahunt, cui præcipua doctrinæ ipsius moles incumbit.

CAPVT XXIII

Notitiæ verè Theologicæ limites in se fixit Augustinus.

NE c verò immeritò tantum à posteris excellentissimo Doctore Augustino tributum est. Cùm enim fides nostra, seu principia Theologiæ Christianæ, quamvis obscuritate eorum permanente, in aliquam intelligentiam rationis interventu transeant, nemo limites illius notitiæ & ratiocinationum Theologicarum propius invenisse videtur ac fixisse, quam Augustinus: quos terminos ab illo fixos, qui accuratioris alicujus doctrinæ prætextu, prætergredi nituntur, nimium felices habendi sunt, si non in humanarum opinionum labyrinthis sine tali duce aberrantes, proprias imaginationes pro scientia ex fide derivata mirentur.

Ex quibus nobis fortassis arbitrandum superest, si ea dempseris, quæ Ecclesiæ auctoritas post Augustini tempora definivit, quicquid scientiæ ex fidei fundamentis per rationem elicenda sanctum istum latuit etiam posteris latuisse. Quod ita pœnè totius posteritatis arbitrio verum est, ut in omnibus disceptationibus rerum dogmaticarum, quas quoquò modò in scriptis suis attigit, omnes quaquaversum per orbem totum Doctores summo studio ostendere conentur, nihil in medium à se proferri, quòd non ex Augustini lucubrationibus prompserint. Ita in illa disputatione factum cernimus, quæ de Conceptione immaculatâ turbavit Hispaniam; quæ de primatu Apostolicæ Sedis præcipuam Galliæ Facultatem in duas factiones distraxit; quæ ante paucos annos de limitibus regie potestatis in Regni cujusdam Comitij ipsos pœnè proceres commisit; quæ tot annos, tantâ animorum, nervorumque contentione de divina gratia inter Catholicos viguit; quæ denique Calvinistas omnis Ecclesiasticæ auctoritatis hostes, Patrumque perduelles, in Armenianos & Gomaristas laceravit. Nimirum omnes & in Christi Ecclesiâ, & in Satana Synagogâ, & in Regum palatijs, & in Doctorum subellijs Augustinum arbitrum deposcunt, Augustini armis atque auctoritate sese muniunt, ac ac tumentur. De quo meliori sanè jure dixeris, id quod olim de Socrate Philosophi, doctriinæ Theologicæ diversitatem ex diversa sancti Augustini interpretatione fluxisse, quemadmodum Philosophorum sectæ ex varia Socraticæ doctrinæ intelligentia, teste Cicerone, dimanarunt; qui cùm de Peripateticis Academicis loqueretur; *Veni que, inquit, Socratici esse volumus.* Nempe omnes nunc Augustiniani esse aut videri volumus.

lib. 1. Offi.

CAPVT